

Χ. Ε. ΜΑΝΙΤΑΚΗΣ

Διευθυντής

ΠΑΡΟΝΤΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

Ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Περραιῶς καὶ Γερανίου.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ	ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ	ΕΚΑΣΤΟΣ ΦΥΛΑΘΝ ΤΙΜΑΤΑ
Ἐν Ἀθήναις ἑτησίᾳ θρ. ν. 8	Τὸ φιλίημα, διήγημα (μετὰ εἰκόνας. Τόμος).—Βρυχηθμοὶ αἰμακασούσης καρδίας. Το 1868 καὶ 1873. Ἀπειροῦται τῷ εὐγενεῖ ἄρθεω Βλακενοφίλῳ.—Ποίησις Ἀχ. Παράσχου.—Θέατρα τοῦ Μ.σπίουρος. Τὰ Μυστήρια.—Ἡ Σιλίη.—Ποιήματα.—Γνωστοποιήσεις.	Ἐν Ἀθήναις. Λιπτ. 10
» » ἑξαμην. » » 5		» ταῖς Ἱταρχίαις . . . » 15
» ταῖς Ἱταρχ. ἑτησίᾳ » » 10		» τῷ ἐξωτερικῷ. . . . » 25
» » ἑξαμην. » » 6		Φύλλα προηγούμενα λιπτ. 50
» τῷ ἐξωτερικῷ ἑτησίᾳ φρ. 15		

Ἀποθέτει ἐπὶ τῶν νεκρῶν χειλέων της τὸ φιλίημα ἕπερ ἠθέλε τῆς ἀποδώσει τὴν ζωὴν.

ΤΟ ΦΙΛΗΜΑ.
FREDERIC SOULIÉ
 [Συνέχεια καὶ τέλος]

Ἐν τούτοις, ἀφοῦ ἐπὶ πολλὴν ὥραν ἔκρουσε τὴν μητέρα του καὶ ἐπὶ πολλὴν ὥραν ἐκλαυσεν εἰς τὰς ἀγκάλας της, ὁ Γεώργιος ἐσιώπησε πάλιν, οὐχὶ ὡς ἄνθρωπος ἐγκαρτερῶν ἐν τῇ θλίψει του, ἀλλ' ἐν ταραχῇ πνεύματος συλλαμβάνοντος σχεδὸν τι, συζητούντος τὴν ἐκτέλεσίν του. Ἡ κυρία Γαράν ἤκολούθει μετ' ἀγωνίας ἐπὶ τοῦ προσώπου τοῦ υἱοῦ της τὰς κινήσεις τῆς φυγῆς του. Ἴσως, ἐὰν ἀπαξ ὕψωνε τοὺς ὀφθαλμούς του ἐπ' αὐτῆς μετ' ἀπελπισίας, θὰ ἴσθάνετο αὐτὴ τὸν φόβον

ἀποφάσεως αὐτοκτονίας· ἀλλ' ἐκ τῆς ταραχῆς του ἐμάντευσε ὅτι δὲν ἐσκέπτετο τούτο, καθότι ἐὰν εἶχε τοιοῦτον σκοπὸν θὰ ἦτο ἀτάραχος. Δὲν ἐφοβήθη λοιπὸν νὰ ἀφήσῃ εἰς τὴν θλίψιν του τὴν μελετωμένην εὐχαρίστησιν. Πρὸς τὸ ἐσπέρας τὸν εἶδε λαμβάνοντα πολὺ χρυσίον, πλείοτερον παρ' ὅσον ἀπητείτο διὰ νὰ ἀγοράσῃ ὄπλα, ἀρκετὸν ἴσως διὰ νὰ ἐπιχειρήσῃ ἀποδημίαν. Ἐσιώπησεν ἐν τούτοις, γνωρίζουσα καλῶς ὅτι ἐὰν τὸν ἐμπόδιζε θὰ πύξανε τὴν ἀπελπισίαν του.

Ὁ Γεώργιος ἐξῆλθε τῆς οἰκίας ὅταν ἐνόκτωσε· διευθύνθη εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ ἁγίου Γερμανοῦ τῶν Λειμώνων, καὶ ἔμαθεν ἀπὸ τὸν ἀγρυπνοῦντα φύλακα τὸ μέρος ὅπου εἶχον ἐνταφιάσει

τὴν κυρίαν Σερβένος. Μετέβη εἰς τὸ ὑποδειχθέν κοιμητήριον καὶ ἐξύπνισε τὸν θυρωρὸν, ὅστις ἐξεπλάγη ἰδὼν ἄνθρωπον τοῦ ὁποίου τὸ ἐξωτερικὸν ἐμφυτεύει ὅτι ἀνήκεν εἰς ὑψηλὴν τάξιν νὰ τῷ προτείνῃ ἐγκλημα, ἱεροσυλίαν. Ὁ Γεώργιος τῷ ἐζήτησε νὰ σχάσῃ τὸ χεῖμα τὸ ὁποῖον ἐκάλυπτε τὸ σῶμα τῆς Κλημεντίας, νὰ τῷ παραδώσῃ τὸ φέρετρόν της, νὰ τῷ ἐπιτρέψῃ νὰ τὸ θραύσῃ, καὶ νὰ τὸν ἀφήσῃ νὰ θεωρήσῃ τὸ πτώμα ἐκείνης, τὴν ὁποίαν τοσοῦτον εἶχε ἀγαπήσει. Μακρὰ καὶ σκληρὰ φιλονεικία ἠγέρθη μεταξὺ των, καθότι ὁ ἀφειδῶς προσφερθεὶς χρυσὸς παρὰ τοῦ Γεωργίου δὲν κατώρθωσε νὰ νικήσῃ τοὺς φόβους καὶ τοὺς ἐνδοιασμοὺς τοῦ νεκροθάπτοι. Φοβερὰ ἀπελ-